

KLAGANDE

Allmänna ombudet för socialförsäkringen

MOTPART

Eva Andersen, 19680523-9347

God man: Annika Söderkvist

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Göteborgs dom den 22 december 2020
i mål nr 14023-19, se bilaga A

SAKEN

Återbetalning av bostadstillägg

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten meddelar prövningstillstånd.

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Allmänna ombudet för socialförsäkringen yrkar att kammarrätten meddelar prövningstillstånd, upphäver förvaltningsrättens dom och fastställer Försäkringskassans beslut. Allmänna ombudet anför följande.

Frågan är om Eva Andersens bristande insikt utgör skäl för eftergift när hennes gode man har förorsakat felutbetalningen och därmed återbetalningsskyldigheten. Syftet med eftergift är att mildra

konsekvenserna av det stränga personliga ansvar som följer av återbetalningsskyldigheten och att anpassa återbetalningsbeloppets storlek till den försäkrades ekonomiska och sociala situation (jfr RÅ 2008 ref. 2 och HFD 2011 ref. 61). Grunderna för eftergift är mer eller mindre avhängiga den försäkrades insikt om att en utbetalning är felaktig. Eftersom det är den försäkrades insikt, och inte gode mannens, som ska bedömas bör det kunna göras en prövning av särskilda skäl som motsvarar den som tillämpas i de fall någon annan än den försäkrade eller den utbetalande myndigheten har föranlett felutbetalningen (jfr HFD 2013 ref. 64). Den omständigheten att Eva Andersen varit i god tro kan därmed utgöra särskilda skäl för eftergift och bör inte påverkas av att hon haft en god man. Eva Andersen ska följaktligen anses ha varit i god tro och det finns därför skäl att meddela henne eftergift med halva det återkrävda beloppet.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan om allmänna ombudets klagorätt

Förvaltningsrätten biföll genom den överklagade domen allmänna ombudets överklagande till nackdel för Eva Andersen. Allmänna ombudet överklagar nu förvaltningsrättens dom till fördel för henne.

Enligt 33 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291), FPL, får förvaltningsrättens beslut överklagas av den som det angår om beslutet har gått honom eller henne emot. Vid överklagande av ett domstolsbeslut får dock allmänna ombudet även föra talan till förmån för en enskild part enligt 113 kap. 17 § socialförsäkringsbalken, SFB. Bestämmelsen, som är ett undantag från huvudregeln som anges i 33 § FPL, innebär att allmänna ombudet kan överklaga domstolens beslut även om det inte har gått allmänna ombudet emot (se prop. 2003/04:152, s. 272). Allmänna ombudet har följaktligen rätt att klaga till förmån för Eva Andersen.

Frågan om eftergift

Kammarrätten gör samma bedömning som förvaltningsrätten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4).

Petter Classon

Anders Cedhagen
(skiljaktig mening)
referent

Ulrika Matsson

/Anna Ahlsén

Skiljaktig mening

Kammarrättsrådet Anders Cedhagen anmäler skiljaktig mening och anför följande.

Enligt 33 § andra stycket FPL får ett beslut överklagas av den som det angår, om det gått honom eller henne emot (kontraritet). Det är endast själva utgången i målet, domslutet, som parten kan föra talan mot, jfr RÅ 1990 not. 45 och RÅ 2006 ref. 21.

Av 113 kap. 17 § SFB följer, att det allmänna ombudet vid överklagande av en domstols beslut får föra talan även till förmån för en enskild part.

I förarbetena till de ändringar som genomfördes i lagen (1962:381) om allmän försäkring i samband med att funktionen som allmänt ombud tillkom, gjorde regeringen den tolkningen att innebörden av föreskrifterna var, att det allmänna ombudet fick överklaga ett beslut även om det inte gått ombudet emot (prop. 2003/04:152 s. 272).

I betänkandet Vissa processuella frågor på socialförsäkringsområdet (SOU 2018:5) konstateras följande. En tillämpning av bestämmelsen i 113 kap. 17 § SFB, som innebär ett undantag från kravet på kontraritet, förutsätter att det allmänna ombudet ändrar sin talan till fördel för den enskilda parten. Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut till nackdel för enskild, vinner bifall till sin talan i förvaltningsrätten och inte ändrar sitt yrkande i överinstansen, torde det emellertid vara klart att det allmänna ombudet, jämlikt 33 § andra stycket FPL, inte kan överklaga beslutet eftersom det inte gått ombudet emot. Om bestämmelsen i 113 kap. 17 § SFB dock förstås som ett undantag från denna huvudregel, förutsätts enligt lagtexten likväl att allmänna ombudet ändrar sin talan till fördel för enskild för att bestämmelsen ska kunna tillämpas. Om allmänna ombudet ändrar sin talan till fördel för enskild kan det dock hävdas att förvaltningsrättens avgörande gått ombudet emot, varför det då också kan ifrågasättas om bestämmelsen i 113 kap. 17 § fyller någon egentlig funktion som ett undantag från huvudregeln i 33 § andra stycket FPL.

För att lösa problemet med allmänna ombudets möjligheter att överklaga oavsett utgången föreslog utredningen i betänkandet att införa en möjlighet för allmänna ombudet att föra en s.k. fastställsetalan, dvs. att det allmänna ombudet får överklaga en domstols beslut även om någon ändring inte yrkas.

Förvaltningsrätten har beslutat helt i enlighet med allmänna ombudets yrkande och i sitt domslut förklarat att den enskilde inte ska beviljas eftergift. Allmänna ombudet har nu ändrat sin inställning och yrkar i kammarrätten att den enskilde ska beviljas eftergift med hälften av det felaktigt utbetalda beloppet. Allmänna ombudet har också själv konstaterat att förvaltningsrättens dom inte har gått det allmänna ombudet emot, men angett att allmänna ombudet bör vara oförhindrad att ändra sin inställning under processens gång.

I det av det allmänna ombudet åberopade rättsfallet, HFD 2013 ref. 60, fick Försäkringskassan fullt bifall i kammarrätten. Såväl den enskilde som Försäkringskassan överklagade kammarrättens dom och Högsta förvaltningsdomstolen biföll överklagandena. En tolkning av detta avgörande kan vara att Högsta förvaltningsdomstolen ansåg att Försäkringskassan var oförhindrad att ändra sin inställning under processens gång.

Allmänna ombudet har även åberopat rättsfallet HFD 2020 ref. 11. Frågan i det målet var om Försäkringskassan sedan myndigheten ändrat ett avvisningsbeslut genom omprövning och prövat en ansökan i sak är skyldig att ompröva det sistnämnda beslutet. Högsta förvaltningsdomstolen kom därvid fram till att Försäkringskassan skulle ha omprövat avslagsbeslutet med anledning av överklagandet i stället för att lämna över överklagandet till förvaltningsrätten. Detta avgörande innebär inte, enligt mig, att allmänna ombudet är oförhindrad att ändra sin inställning under processens gång.

Förarbetsuttalandet (prop. 2003/04:152 s. 272) att det allmänna ombudet får överklaga ett beslut även om det inte gått ombudet emot kom inte till uttryck i någon lagstiftning, utan får anses vara en tolkning av det förhållandet att eftersom allmänna ombudet får föra talan till förmån för

en enskild part ska den nya bestämmelsen betraktas som ett undantag från kravet på kontraritet i 33 § andra stycket FPL.

Bestämmelsen i 33 § andra stycket FPL är generell och gäller för såväl en enskild part som för ett offentligt organ. Av ordalydelsen i 113 kap. 17 § SFB går det inte att utläsa att bestämmelsen om kontraritet inte ska gälla. Även om allmänna ombudet har rätt att överklaga till förmån för en enskild part enligt 113 kap. 17 § SFB anser jag att tolkningen att det också innebär ett undantag från kravet på kontraritet i 33 § andra stycket FPL inte kan göras enbart med stöd av förarbetsuttalanden. Därtill krävs att det finns lagstöd. Jag anser att förvaltningsrättens dom inte har gått allmänna ombudet emot och att överklagandet därför ska avvisas.

Överröstad i denna frågan är jag i övrigt ense med majoriteten.

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I GÖTEBORG**

Avd. 3

DOM

2020-12-22

Meddelad i Göteborg

Mål nr
14023-19**KLAGANDE OCH MOTPART**

Allmänna ombudet för socialförsäkringen

MOTPART OCH KLAGANDE

Eva Andersen, 19680523-9347

God man: Annika Söderkvist

ÖVERKLAGAT BESLUT

Försäkringskassans beslut 2019-09-26

SAKENEftergift av återbetalning av bostadstillägg enligt socialförsäkringsbalken,
förkortad SFB m.m.**FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE**

Förvaltningsrätten bestämmer med ändring av Försäkringskassans beslut att eftergift av kravet på återbetalning för felaktigt utbetalat bostadstillägg om sammanlagt 196 209 kr under perioden oktober 2014-december 2018 inte beviljas.

Dok.Id 727070

PostadressBox 53197
400 15 Göteborg**Besöksadress**

Sten Sturegatan 14

Telefon

031 - 732 70 00

E-post: forvaltningsrattenigoteborg@dom.se
www.forvaltningsrattenigoteborg.domstol.se**Telefax**

-

Expeditionstidmåndag–fredag
08:00–16:00

DET ÖVERKLAGADE BESLUTET

Försäkringskassan beslutade den 26 september 2019 att ändra sitt tidigare beslut från den 20 maj 2019 om att Eva Andersen skulle betala tillbaka 196 209 kr som hon hade fått för mycket i bostadstillägg under perioden oktober 2014–december 2018 på så sätt att Försäkringskassan beviljade eftergift med 98 104 kr av det felaktigt utbetalda beloppet. Beslutet motiverades i huvudsak enligt följande.

För den aktuella perioden har det skett en felaktig utbetalning av bostadstillägg eftersom Eva Andersen har fått bostadstillägg för en bostad där hon inte längre bor. Eva Andersen är återbetalningsskyldig för perioden oktober 2014–november 2018 eftersom hon genom sin dåvarande gode man inte anmält att hon hade flyttat från den bostad för vilken hon fått bostadstillägg. Den 6 december 2018 anmälde den nuvarande gode mannen att bostadstillägget ska dras in, vilket visar att den gode mannen varit införstådd med att Eva Andersen inte längre hade rätt till bostadstillägget. Eva Andersen är därför återbetalningsskyldig även för december 2018.

En grundläggande återkravsprincip är att god tro hos den enskilde kan vara ett skäl för eftergift. Vid frågan om återbetalningsskyldighet är det ställföreträdarens insikter som ska beaktas, men det är möjligt att beakta god tro hos den enskilde när det gäller frågan om eftergift. Eftersom all kommunikation i ärendet har skett via Eva Andersens gode man och det då är uppenbart att hon har varit i god tro angående att det har skett en felaktig utbetalning finns det skäl för eftergift. Det har därför kommit fram särskilda skäl att bevilja eftergift med hälften av det felaktigt utbetalda beloppet.

YRKANDEN M.M.

Eva Andersen yrkar att hon ska befrias från att återbetala 300 kr per månad till Försäkringskassan. Återbetalning som gjorts med 28 000 kr ska kvarstå. Hon anför i huvudsak följande. Hon har fått god man genom Överförmyndarens försorg och har själv ingen möjlighet att kontrollera den gode mannen. Den före detta gode mannen är polisanmäld för att ha gjort felaktiga uttag på hennes konto och när den nuvarande gode mannen tog över fanns det inga pengar på hennes konto. De pengar som felaktigt utbetalats sedan den nuvarande gode mannen tog över har återbetalats till Försäkringskassan eftersom dessa pengar fanns kvar på hennes konto. Hon har inte varit införstådd med, eller haft möjlighet att se, vad som pågick bakom hennes rygg.

Allmänna ombudet för socialförsäkringen (Allmänna ombudet) yrkar att förvaltningsrätten ska ändra Försäkringskassans beslut och förklara att eftergift inte ska beviljas. Allmänna ombudet anför i huvudsak följande. *Eva Andersen* har under perioden oktober 2014 – december 2018 uppburit bostadstillägg för en bostad som hon inte längre bodde i. *Eva Andersen* har under hela den aktuella perioden haft god man. Frågan i målet är om god tro hos en försäkrad som har god man kan påverka eftergiftsfrågan när det är den gode mannen som orsakat den felaktiga utbetalningen genom att inte anmäla ändrade förhållanden.

Allmänna ombudet ifrågasätter inte att *Eva Andersen* varit i god tro då det inte funnits några möjligheter för henne att själv bedöma följderna av att hennes dåvarande gode man underlät att sköta sitt uppdrag. Den försäkrades egen bristande insikt blir av underordnad betydelse i de fall då den försäkrade har god man eller förvaltare. Att *Eva Andersen* varit i god tro kan inte utgöra särskilda skäl för eftergift eftersom hon under hela den aktuella perioden haft en god man som haft i uppdrag att sköta alla hennes

angelägenheter av rättslig och ekonomisk art. Eftersom Eva Andersen enligt Försäkringskassans utredning har ekonomiska möjligheter att återbetala beloppet finns inte särskilda skäl att efterge återkravet till någon del.

Eva Andersen har också förelagts att yttra sig över Allmänna ombudets överklagande. I denna del har Eva Andersen anfört bl.a. följande. De 300 kr som dras från hennes pension orsakar en svår ångest för henne. Överförmyndaren borde vara mer noggrann när årsredovisningen granskas. Det är överförmyndaren och den gode mannen som har insyn i hennes ekonomi.

Försäkringskassan anser att överklagandena ska avslås och anför i huvudsak följande. En grundläggande återkravsprincip är att god tro hos den enskilde kan vara ett skäl för eftergift. Detta påverkar inte frågan om återbetalningsskyldighet, eftersom det då är ställföreträdarens insikter som ska beaktas. Enligt Försäkringskassans bedömning är det möjligt att beakta god tro hos den enskilde när det gäller fråga om eftergift. All kommunikation har gått via Eva Andersens gode man och det är uppenbart att hon har varit i god tro angående att det har skett en felaktig utbetalning. Detta får anses vara ett skäl för att delvis bevilja eftergift.

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten ska besluta om återbetalning av ersättning som den har beslutat om enligt denna balk, om den försäkrade eller, i förekommande fall, den som annars har fått ersättningen har orsakat att denna har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp genom att

1. lämna oriktiga uppgifter, eller
2. underlåta att fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet.

Detsamma gäller om ersättningen i annat fall har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp och den som fått ersättningen har insett eller skäligen borde ha insett detta (108 kap. 2 § SFB).

Om det finns särskilda skäl får Försäkringskassan helt eller delvis efterge krav på återbetalning enligt 2–10 §§ (108 kap. 11 § SFB).

En god man förordnas för den som på grund av sjukdom, psykisk störning, försvagat hälsotillstånd eller liknande förhållande behöver hjälp med att bevaka sin rätt, förvalta sin egendom eller sörja för sin person (11 kap. 4 § föräldrabalken).

Förmyndare, gode män och förvaltare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat den enskilde (12 kap. 14 § föräldrabalken).

Förvaltningsrättens bedömning

I målet är det ostridigt att bostadstillägg utgått felaktigt under perioden oktober 2014–december 2018. Frågan i detta mål är därmed om omständigheten att Eva Andersen varit i god tro kan utgöra skäl för att helt eller delvis efterge kravet på återbetalning när hennes gode man brustit i sin anmälningsskyldighet.

Kravet på återbetalning får helt eller delvis efterges om det finns särskilda skäl. Eftergift kan komma i fråga för att mildra konsekvenserna av det stränga personliga ansvar som följer av återbetalningsskyldigheten och för att anpassa beloppets storlek till den återbetalningsskyldiges ekonomiska och sociala situation. Bedömningen görs efter en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter. De faktorer som kan beaktas är bl.a. orsaken till

den felaktiga utbetalningen, beloppets storlek samt den återbetalnings-skyldiges ekonomiska förhållanden, hälsa och försörjningsmöjligheter (jfr RÅ 2008 ref. 2).

Försäkringskassan har i sin bedömning av om eftergift ska medges kommit fram till att det finns särskilda skäl till följd av god tro hos den enskilde att delvis bevilja eftergift med halva beloppet.

Att det felutbetalda beloppet är högt, vilket kan utgöra skäl för eftergift, beror i detta fall på att det ändrade boendeförhållandet som medfört att rätt till bostadstillägg inte längre förelegat varat under en lång tid innan det anmälades av Eva Andersens gode man. Av Försäkringskassans utredning framgår även att Eva Andersen bör ha viss återbetalningsförmåga, vilket talar emot att bevilja eftergift. Förvaltningsrätten konstaterar därför att det inte kommit fram särskilda skäl att efterge skulden på grund av Eva Andersens ekonomiska situation.

Förvaltningsrätten anser även att Eva Andersens hälsoskäl inte är skäl för att bevilja eftergift av återkravet med hänsyn till att hon har haft en god man vars uppdrag varit att förvalta hennes egendom (jfr Kammarrätten i Göteborgs dom den 28 maj 2012 i mål 6276-11).

Eva Andersen har haft och har en god man vars uppdrag är att bevaka hennes rätt, förvalta hennes egendom och sörja för hennes person. Genom kammarrättsavgöranden har det uttalats att det är den gode mannens insikt som ska bedömas avseende om det finns grund att ställa ett återbetalningskrav i de fall då den enskilde har en god man (se t.ex. Kammarrätten i Jönköpings dom den 30 april 2014 i mål 3299-13 och Kammarrätten i Sundsvalls dom den 20 februari 2014 i mål 53-13). Förvaltningsrätten anser att det inte är förenligt med ovan redogjorda kammarrättsavgöranden att i fall som detta bedöma god tro hos den enskilde i det efterföljande ledet, det vill

säga i fråga om det finns särskilda skäl för eftergift. En enskild som har god man torde alltid vara i god tro avseende sin underlåtenhet att anmäla ett förändrat förhållande. Därmed blir eftergift med anledning av god tro hos den enskilde i dessa fall motsägelsefullt i förhållande till att en återbetalningsskyldighet bestämts utifrån den gode mannens handlande. I fall då förmånstagaren har god man kan enbart omständigheten att den enskilde varit i god tro därför inte utgöra skäl för eftergift.

Sammanfattningsvis anser förvaltningsrätten att det vid en sammanvägd bedömning av Eva Andersens ekonomiska och sociala situation inte har kommit fram särskilda skäl att efterge kravet på återbetalning. I fall då den gode mannen missköter sitt uppdrag är gode män ersättningsskyldiga för skada som de uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat den enskilde. Detta är således en fråga som inte ska avgöras inom ramen för denna prövning. Förvaltningsrätten anser därför att det inte finns skäl att bevilja eftergift i detta fall. Det Allmänna ombudets överklagande ska därför bifallas och Eva Andersens överklagande ska avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (FR-12)

Karin Leidzén

Rådman

I avgörandet har även nämndemännen Jan Blohm, Urban Engberg och Charlotte Nachemson deltagit.

Föredragande i målet har varit förvaltningsrättsnotarien Malin Blomgren.

Hur man överklagar

FR-12

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 2 månader

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Oftast är sista dagen för överklagande exakt 2 månader från det datum som tiden börjar räknas.

Exempel: Du fick del av beslutet den 21 december
→ tiden går ut den 21 februari.

Om samma datum inte finns i slutmånaden går tiden i stället ut på slutmånadens sista dag.

Exempel: Du fick del av beslutet den 31 december
→ tiden går ut den 28 februari.

Är sista dagen en lördag, söndag eller helgdag, mid-sommarafton, julafton eller nyårsafton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

och varför du tycker att kammarrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom två månader* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

För en enskild klagande är sista dagen för överklagande två månader från den dag då han/hon fick del av kammarrättens beslut. Om klaganden fick del av kammarrättens beslut t.ex. den 30 juni måste skrivelsen med överklagande ha kommit in senast den 30 augusti. Om klaganden fick del av beslutet t.ex. den 31 juli, som inte har någon motsvarighet två månader senare, löper tiden i stället ut på slutmånadens sista dag, dvs. i det här exemplet den 30 september. Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nå för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.